

Zowel het tropisch instituut als de huisdokter had ons gewaarschuwd voor de neveneffecten van de malariamedicatie Lariam. Maar na enkele weken test in België leek het allemaal nogal mee te vallen... Maar blijkbaar, na een tijdje “onder invloed” gebeuren er toch rare dingen...

Het was 2u ‘s nachts, buiten erg rustig, iedereen in het dorp sliep, Maar dan, opeens, “Simon, Simon, Simooooooooonnnnnn,” een heel luid geroep waar zelfs Simon van wakker werd. Het was Karin. Ze schreeuwde zo hard dat Simon dacht dat heel het dorp ging wakker worden. Simon schoot wakker en keek verdwaasd naar de andere kant van het bed.

Daar zat Karin, op haar knieën voorover gebogen. Ze had heel het dekbed op een hoopje bij elkaar gepakt en duwde dit samen met haar kussen in de matras... “Hier zit een spin, een hele grote! Ik heb ze gevangen, onder mijn kussen, maar ik durf het niet los te laten!!! Onder mijn kussen!!!!”

Simon probeerde haar te kalmeren, maar slaagde daar in eerste instantie niet in: “Pas op, het kussen niet loslaten, grote spin!!!” Nu, beste lezers, moeten jullie weten dat we slapen onder een muskietennet dat over de hele omtrek van het bed onder de matras wordt gestoken. Het is dus ONMOGELIJK dat daar eender welk beest naar binnenkruipt. Maar ook dat kon Karin niet overtuigen en ze bleef overtuigd van de gevangen spin onder het kussen.

Na een poosje was het Simon toch gelukt om Karin wat te kalmeren en haar te overtuigen van het feit dat dit waarschijnlijk gewoon een nachtmerrie was en dat het onmogelijk is dat er een spin in bed zou zitten. Langzaam maar zeker mocht Simon het kussen opheffen... en wat bleek? Natuurlijk geen grote, giftige, vleesetende spin! ☺

Na dit incident heeft Karin nog wel wat last gehad van de Lariam, maar die nacht sloeg toch alle records!